

[Malchau.]

ningen af denne Sag. Man kan jo forholdsvis let faa en Lov, der begrænser ens Handlefrihed, men det kan ofte være svært nok at faa en saadan Lov ophævet, selv om den ogsaa indføres som tidsbegrænset.

En Ordning som den her foreslaaede skaber naturligvis ikke flere Lejligheder, men kun en Fordeling af de forhaandenværende Lejligheder; den skaber dog samtidig en Mulighed for at faa anbragt Familier med mange Børn. Alligevel maa det haabes, at der snart maa blive tilført saa mange Byggematerialer, som er nødvendige for, at Byggeriet kan komme i Gang igen, idet det naturligvis er en Katastrofe for mange Mennesker og ikke mindst for alle nygifte, naar de ikke kan faa sig en Lejlighed.

Som nævnt er Loven foreslaaet tidsbegrænset med Gyldighed indtil Udgangen af Maj 1946.

Jeg skal med disse Bemærkninger paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Lannung: Ogsaa jeg kan paa mit Partis Vegne tiltræde det foreliggende Lovforslag, idet vi er enige i, at en saadan Lovgivning er nødvendig under de forhaandenværende Forhold. Jeg maa kun beklage, at Bolignøden er saa stor, som den er f. Eks. her i Byen, bl. a. og ikke mindst fordi vi gik ind i Krigen med en alt for ringe Boligreserve. Det var meget ulykeligt, at der ikke, medens Tid var og der var Overflod paa Arbejdskraft og Materialer, blev bygget mere, og jeg vilde meget have ønsket, at den kommunale Indsats i det almindelige Boligbyggeri her i Hovedstaden havde været større under de foreliggende Omstændigheder, end Tilfældet var.

Det kan jo imidlertid ikke nytte at græde over, hvad der er forsømt, det er spildt Mælk; man har kun at drage Lære for Fremtiden — og jeg haaber, at denne Lære vil blive draget — og saa se at bøde bedst muligt paa Situationen, som den foreligger. Dertil, forekommer det os, er det Forslag, vi her præsenteres for, absolut egnet.

Jeg hilser med Tilfredshed de Ændrin-

ger, der er blevet Resultatet af Udvalgsbehandlingen i Folketinget. Det glæder mig saaledes, at „Magistraten“ i § 2 er gledet ud og erstattet med „Kommunalbestyrelsen“. Endnu bedre havde det vel været, om man lige ud havde sagt „Borgerrepræsentationen“ i Stedet for, men det skete betegner i hvert Fald en stor Forbedring. Det maa blot haabes, at man i Almindelighed inden for de høje Ministerier vil komme bort fra — formentlig ofte simpelt hen af gammel Vane — at skrive „Magistraten“ i Stedet for „Kommunalbestyrelsen“ eller helst „Borgerrepræsentationen“. Det er vel en Reminiscens fra Tilstanden før den sidste københavnske Forfatningsreform, der jo betød, at den direkte folkevalgte Forsamling, Borgerrepræsentationen, blev den lovgivende Myndighed, hvis det maa siges saadan, medens Magistraten nu kun er den administrative.

Jeg er ogsaa meget tilfreds med Ændringerne til § 5, hvorefter Boliganvisningsudvalget skal tage Lejelovens almindelige Regel i § 56, Stk. 1, Pkt. 8, i Betragtning ved Godkendelse af Opsigelser. Regelen kan endnu give Grund til nogen Betænkelighed; men den er dog langt mere acceptabel, end den var i den oprindelige Affattelse. Ogsaa jeg havde gerne set, at man var gaaet til en Udvidelse af Lejernes Repræsentation i Boliganvisningsudvalget. Ogsaa mig forekommer det urimeligt, at der ikke skal være lige saa mange Lejerrepræsentanter som Ejerrepræsentanter. Jeg beklager, at man ikke kunde naa til Enighed derom. Jeg er i den Henseende ganske paa Linie med de Synspunkter, der er blevet gjort gældende bl. a. af det ærede Medlem Hr. Bender. Jeg haaber nu, at Kommunalbestyrelsen ogsaa i de Kommuner, hvor der er konservativt Flertal, vil søge at bøde herpaa ved at sørge for, at Lejersynspunkterne bliver tilstrækkeligt godt repræsenteret blandt de Udvalgsmedlemmer, som vælges frit af Kommunalbestyrelsen. Paa den Maade vil der kunne bringes Balance i Tingene.

Jeg vil gerne paa min Partifælle Hr. Valdemar Sørensens Vegne takke for Oplysningerne vedrørende „Vesterport“, men jeg vil over for den højtærede Minister understrege, at selv om der er ydet en vis Erstatning for den Flytning over Hals og